

אחד דיני ממונות פרק רביעי סנהדרין

ו א ב מיי' פ"ג מהל'
עדות הל' ב סנה' שם
טושי' ח"מ סי' ז
סעיף א :

ז ג ד מיי' פ"ג מהל'
דלח' הל' י"ב סנה'
טש"ן ס' טושי' ח"מ
סימן ע"ב סעיף יד :

ח ה פג' עש"ן יא :

ט ו מיי' פ"ג מהל'
א סנה' עש"ן ק' עור
ח"מ סי' יא :

יא ח מיי' פ"ג מהל'
סנהדרין הל' ז :

באן בדין מרומה. לא שידעו כי זהו מרומה דל"כ אין לדנו
כלל כדדרכין בפרק שבעות העדות (שבעות ז') מדבר שקר
תרחק: **קול** רחיים צבורי. פ"ה שעת גזירת המלכות היה שגזרו

שלא למו"ו והיו יראים להוציא קול וקבעו סימן זה וכן משמע
בירושלמי דכחצות (פ"ה) גבי הגזירה
שגזרו ביהודה דקאמר מה סימן היה
קול מגרסם צבורי משה שם אור
נר צבורי חיל שבו הבן פירוש קול
מגרסם רחיים של גרסות והא דכתיב
צרימיה (כ"ה) והאצתי מהם קול
שזון וקול שמחה קול חסן וקול מלח
קול רחיים ואור נר איכא למימר
שם בראשונה היו עושין סימנים אלו
לשם שמחה: **אור** הנר צבורי חיל.
מכאן נהגו להדליק נר במילה ומה
שנהגו לפרוש המפה על הפתח
משום דלמחר בריש המוכר פירות
(ג' דף ט"ז) מנהג גדול היה בירושלים
כל זמן שהמפה פרוסה על הפתח
אורחין נכנסין: **היכי** אמר להו.
פ"ה כשקבעו עדותן של עדים ואם
תאמר א"כ במאי חסמין להו הא
כיון שהגיד שוב אינו חוזר ומגיד
וכ"ל שחזרו בהן הו"ל כדאמריתו טפי
כפ"ה הא מי יימר כדאמריתו טפי
מתוך כדי דיבור וכ"ל דלא תשיב
הפסק לימא אחר כדי דיבור אמרי'
להו ואף על גר דאין פתיחה זו
מועלת ויש לומר דה"ל לשנויי הכי
אלא דשפיר משני ועי"ל דעד שלא
נחקרה עדותן צ"ד יכולין לומר
מבדיל אנו כדתינא בטוספתא
מיהו צוקנמסר פירש דפתיחה זכות
לאחר שדרכם וחקרום ובאין לישראל
וליתן ופ"ה משמע צ"ל היו צודקין
(לקמן ד"ה) דקתני אס נמלאו דברייהם
מכוונים פותחין:

הנהניא בן תרדיון לסיכני אחר ר' יוסי לציפורי אחר רבי יהודה בן בתירה לנציבין
אמר* ר' יוסי לציפורי אחר רבי יהודה בן בתירה לנציבין
דיני ממונות פותחין בו: היכי אמרינן אמר רב יהודה הכי אמרינן להו מי
יימר כדקאמריתו א"ל עולא והא חסמין להו וליתסמו מי לא תניא רבי שמעון
בן אליעזר אומר* במסיעין את העדים ממקום למקום כדי שתיטורף דעתן ויחזרו
בהן מי דמי החם ממילא קא מידרו הכא קא דחינן להו בידים אלא אמר עולא
הכי אמרינן יש לך עדים להוימס א"ל רבה וכי פותחין בזכותו של זה שהיא
חובתו של זה וכו' הו"ל חובתו והתנן* אין עדים וזממין נהרגין עד שייגמר הדין
הכי אמינא אילו שתיק האי עד דמיגמר דיניה ומייתי עדים וזמין להו הו"ל
אמר מדבריהם נזכרה פלוני אביי ורבא דאמרי תריווהו "אמר" ליה אי לא
קסלת לא תדחל רב אשי אמר כל מי שיודע לו זכות יבא וילמד עליו תניא
בוותיה דאביי ורבא רבי אומר* אם לא שבב איש אותך ואם לא שמית וגו' במדבר

הנהניא בן תרדיון לסיכני אחר ר' יוסי לציפורי אחר רבי יהודה בן בתירה לנציבין
אמר* ר' יוסי לציפורי אחר רבי יהודה בן בתירה לנציבין
דיני ממונות פותחין בו: היכי אמרינן אמר רב יהודה הכי אמרינן להו מי
יימר כדקאמריתו א"ל עולא והא חסמין להו וליתסמו מי לא תניא רבי שמעון
בן אליעזר אומר* במסיעין את העדים ממקום למקום כדי שתיטורף דעתן ויחזרו
בהן מי דמי החם ממילא קא מידרו הכא קא דחינן להו בידים אלא אמר עולא
הכי אמרינן יש לך עדים להוימס א"ל רבה וכי פותחין בזכותו של זה שהיא
חובתו של זה וכו' הו"ל חובתו והתנן* אין עדים וזממין נהרגין עד שייגמר הדין
הכי אמינא אילו שתיק האי עד דמיגמר דיניה ומייתי עדים וזמין להו הו"ל
אמר מדבריהם נזכרה פלוני אביי ורבא דאמרי תריווהו "אמר" ליה אי לא
קסלת לא תדחל רב אשי אמר כל מי שיודע לו זכות יבא וילמד עליו תניא
בוותיה דאביי ורבא רבי אומר* אם לא שבב איש אותך ואם לא שמית וגו' במדבר

עדותן של עדים ודרכם וחקרום ובאין לישראל וליתן ופ"ה משמע צ"ל היו צודקין
הללה להו: **וסא קא חסמין** לפי. חסמין אלו את פיהם כשלאו מכחישין אותן ויחזרו בהן צדוק
מאי חסיקין ליחסמו ולהדרי צדוק: **מי לא תניא** חסמין אלו את פיהם כשלאו מכחישין אותן ויחזרו בהן צדוק
מאי חסיקין ליחסמו ולהדרי צדוק: **מי לא תניא** חסמין אלו את פיהם כשלאו מכחישין אותן ויחזרו בהן צדוק
מאי חסיקין ליחסמו ולהדרי צדוק: **מי לא תניא** חסמין אלו את פיהם כשלאו מכחישין אותן ויחזרו בהן צדוק

הנהניא בן תרדיון לסיכני אחר ר' יוסי לציפורי אחר רבי יהודה בן בתירה לנציבין
אמר* ר' יוסי לציפורי אחר רבי יהודה בן בתירה לנציבין
דיני ממונות פותחין בו: היכי אמרינן אמר רב יהודה הכי אמרינן להו מי
יימר כדקאמריתו א"ל עולא והא חסמין להו וליתסמו מי לא תניא רבי שמעון
בן אליעזר אומר* במסיעין את העדים ממקום למקום כדי שתיטורף דעתן ויחזרו
בהן מי דמי החם ממילא קא מידרו הכא קא דחינן להו בידים אלא אמר עולא
הכי אמרינן יש לך עדים להוימס א"ל רבה וכי פותחין בזכותו של זה שהיא
חובתו של זה וכו' הו"ל חובתו והתנן* אין עדים וזממין נהרגין עד שייגמר הדין
הכי אמינא אילו שתיק האי עד דמיגמר דיניה ומייתי עדים וזמין להו הו"ל
אמר מדבריהם נזכרה פלוני אביי ורבא דאמרי תריווהו "אמר" ליה אי לא
קסלת לא תדחל רב אשי אמר כל מי שיודע לו זכות יבא וילמד עליו תניא
בוותיה דאביי ורבא רבי אומר* אם לא שבב איש אותך ואם לא שמית וגו' במדבר

עשו. צ"ד צדיני ממונות לא ישלמו דלימא אי שבקת להו לדרוש
ולחקור הוה רוחא למילתא ולא הוה טעו: **פל שכן** שאלה טעו.
דמתייראין להפסיד ט"ו צ"ד טושין: **רבה אמר**. תריוויהו צדוק
תקנתא דרבנן ומתניתין צדיני קסמות דליכא למיחס לנעילת דלת אבל
תורה אור בהדלות והלוואות דליכא(א) למיחס

לנעילת דלת בהדלות והלוואות
צדיני מלוה וזה דין לידון בעדי
הדלף שהיה לו בפניהם או בעדי
הלוואה שהלווה בפניהם דליכא
למיחס לנעילת דלת: **מרומה**. שבת
דין מכירין כחוצה זה שהוא רמאי או
מצינים טענת רמאי בדבריו: **צדוק**
צ"ד לדקדק בו כל כך לדרוש ולחקור:
מתינתא. שפיר איתרעו צדוק מיהו
שיטוי אי כרבי חנינא אי כרבה או
כרצ פפא: **אבל קרבי**. דרמיו להו
ריש לקיש לא קשו דלדק דלדק לאו
לדרישה ולחקירה אחי אלא דלדק דין
שלך ודק פשרה שלך לפי ראות עיניך
ולא תדרוף את האחד יותר מחבירו:
שמיסן טובעוט. שתדחוק זו את זו:
ואם בואו אחריו. משתלך אחת אל
היבשה עד שתעבור חבירתה ואח"כ
תעבור היא: **מעלות בית סורון**.
מקום לא ואין דרך לנכות ימין ושמאל
ולריך הא' לנכות לאחוריו עד שמולא
מקום לנכות: **אם מעלות שמיסן**.

כגון זה עולה מולד זה וזה עולה מולד
זה ופוגעות בראש חודו של הר
והבקעה עמוקה מימין ומשמאל:
קרובס. לעירה: **ומעלות שמיסן**
לחמת וידידה: **קול רחיים**. כששמעין
צבורי. מקום: **שבו הבן שבו**
הבן. סימן הוא שיש שם ברית מילה
כמכריז ואומר שבו הבן כאלו והריחים
סימן לשחיקת חסמין למכת החינוך
וענת גזירת המלכות היה שגזרו שלא
למו"ו והיו יראים להוציא קול וקבעו
סימן זה: **אור סנר צבורי חיל**.
ביום או גרות נראים הרבה צלילה
סימן הוא כמו שזעק משה שם
משה שם ברית מילה קרי שבו
הבן על שם שהוא לטוף שבו: **אמר**
חכמים לישיבה. בית הוועד ששם
בית דין קצוב כגון אחר ר' אליעזר
צדוק וכן כולם כל *אמר למקומו:
לגולה. לפומבדיתא כדתינא ברי' (דף
כ"ג) עד שרואה כל הגולה לפניו
כמדורת אש ואמרין (שם דף כ"ג)
מאי גולה אמר אביי פומבדיתא
שעיקר ישיבת צב"ל שם היתה:
אמר חכמים. סנהדרין גדולה: **היכי**
אמר. בפתיחת זכות כשקבעו

הנהניא בן תרדיון לסיכני אחר ר' יוסי לציפורי אחר רבי יהודה בן בתירה לנציבין
אמר* ר' יוסי לציפורי אחר רבי יהודה בן בתירה לנציבין
דיני ממונות פותחין בו: היכי אמרינן אמר רב יהודה הכי אמרינן להו מי
יימר כדקאמריתו א"ל עולא והא חסמין להו וליתסמו מי לא תניא רבי שמעון
בן אליעזר אומר* במסיעין את העדים ממקום למקום כדי שתיטורף דעתן ויחזרו
בהן מי דמי החם ממילא קא מידרו הכא קא דחינן להו בידים אלא אמר עולא
הכי אמרינן יש לך עדים להוימס א"ל רבה וכי פותחין בזכותו של זה שהיא
חובתו של זה וכו' הו"ל חובתו והתנן* אין עדים וזממין נהרגין עד שייגמר הדין
הכי אמינא אילו שתיק האי עד דמיגמר דיניה ומייתי עדים וזמין להו הו"ל
אמר מדבריהם נזכרה פלוני אביי ורבא דאמרי תריווהו "אמר" ליה אי לא
קסלת לא תדחל רב אשי אמר כל מי שיודע לו זכות יבא וילמד עליו תניא
בוותיה דאביי ורבא רבי אומר* אם לא שבב איש אותך ואם לא שמית וגו' במדבר

עדותן של עדים ודרכם וחקרום ובאין לישראל וליתן ופ"ה משמע צ"ל היו צודקין
הללה להו: **וסא קא חסמין** לפי. חסמין אלו את פיהם כשלאו מכחישין אותן ויחזרו בהן צדוק
מאי חסיקין ליחסמו ולהדרי צדוק: **מי לא תניא** חסמין אלו את פיהם כשלאו מכחישין אותן ויחזרו בהן צדוק
מאי חסיקין ליחסמו ולהדרי צדוק: **מי לא תניא** חסמין אלו את פיהם כשלאו מכחישין אותן ויחזרו בהן צדוק
מאי חסיקין ליחסמו ולהדרי צדוק: **מי לא תניא** חסמין אלו את פיהם כשלאו מכחישין אותן ויחזרו בהן צדוק

הנהניא בן תרדיון לסיכני אחר ר' יוסי לציפורי אחר רבי יהודה בן בתירה לנציבין
אמר* ר' יוסי לציפורי אחר רבי יהודה בן בתירה לנציבין
דיני ממונות פותחין בו: היכי אמרינן אמר רב יהודה הכי אמרינן להו מי
יימר כדקאמריתו א"ל עולא והא חסמין להו וליתסמו מי לא תניא רבי שמעון
בן אליעזר אומר* במסיעין את העדים ממקום למקום כדי שתיטורף דעתן ויחזרו
בהן מי דמי החם ממילא קא מידרו הכא קא דחינן להו בידים אלא אמר עולא
הכי אמרינן יש לך עדים להוימס א"ל רבה וכי פותחין בזכותו של זה שהיא
חובתו של זה וכו' הו"ל חובתו והתנן* אין עדים וזממין נהרגין עד שייגמר הדין
הכי אמינא אילו שתיק האי עד דמיגמר דיניה ומייתי עדים וזמין להו הו"ל
אמר מדבריהם נזכרה פלוני אביי ורבא דאמרי תריווהו "אמר" ליה אי לא
קסלת לא תדחל רב אשי אמר כל מי שיודע לו זכות יבא וילמד עליו תניא
בוותיה דאביי ורבא רבי אומר* אם לא שבב איש אותך ואם לא שמית וגו' במדבר

[לעיל ג. ע"ש
פס"י]
[ע"י חוס' לעיל
ג' ד"ה שלא
מנעול וכו']

[תוספתא
דכ"ק פ"ג]

—◆◆—

הגהות
הבית

(ה) רש"י ד"ה
רבה חמור וכו'
והלוואות איכא
למיחס לנעילת
דלת הס"ד :

כחצות ק"ג

[טוסת ח'
לקמן מ'
תוספתא פ"ט]

ע"י ר"מ

—◆◆—

הגהות
הגרי"א

[ה] גמ' אמר
חנינא בן אחי
כיושע. כ"ה

זכות
א לזכות משכחת לה כגון דאמר ליה חייב א
בכח לה כגון דא"ל פסור אתה וזיכו, החייב
נתן ביד הוא וחייב לשלם ופרקינן מ
מא חדא קתני וכי תיטא חזי נמי

גליון
הש"ס
במ' מ"ק
שפותחין בדיני
נפשות תחלה
לזכות - ע"ן
קידושין דף סב
ע"א ובחידושי
מהר"ט שם :

